

ה י ד ח 2

הרפורמיות היהודית-לאומית במחנות
העיתון ל'אווניר אילוסטראַה
קובלנקה 1926-1936

הגר הילל

ייחידה 2

121	תודות
123	הקדמה
126	ראשית דבר
128	2.1 השפעת הכיבוש הצרפתי על החברה היהודית בקובלנץ
137	2.1.1 התמורות במהלך הפרוטציוני
139	2.1.2 היררכות חדשה – מצוינות לפרוורומים לאומי
146	2.1.3 יסוד לאונר אילוסטרה – עיתון ככלי השפעה
156	2.2 מלחמת העיתונים: לאונר מרוקין מול לאונר אילוסטרה
165	2.3 מאבקי לאונר אילוסטרה לשינוי פני הקהילה
165	2.3.1 אוחזון – עיתונאי בין שני עולמות
172	2.3.2 המלאח ומצוותו
200	2.3.3 מוסדות הקהילה
204	2.3.4 הנהגת הקהילה
210	2.3.5 העילית החדשה – אלטרנטיבת הנהגה הקיימת
216	2.3.6 הקהילה הרצiosa – מודל
227	2.4 מאבקי לאונר אילוסטרה להגדרת מעמדם של היהודים בחברה המרוקנית
229	2.4.1 אמנציפציה בניסיבות קולוניאליות
233	2.4.2 אינטגרציה בניסיבות קולוניאליות
234	2.4.3 כשלון האמנציפציה והאינטגרציה בניסיבות קולוניאליות
237	2.5 העיתון ככלי השפעה – התפתחות
240	אחרית דבר: המבחן הציוני נערך מחדש (1939-1936)
242	סיכום
247	נספח א: מיכאל אביטבול, "מרוקו"
250	נספח ב: צבי יהודה, הארגון הציוני במרוקו בשנים 1900-1948: התגבשות הארגון
254	נספח ג: וולטר, קנדיד או ספר האופטימיזם

מדריך לעבודה עצמית (יחידה 2)

257	הנחיות לסטודנטים
259	הקדמה
261	2.1 השפעת הכיבוש הצרפתית על החברה היהודית בקזבלנקה
295	2.2 מלחמת העיתונים: לאונניון מרוקיין מול לאונרי אילוסטרה
314	2.3 מאבקי לאונרי אילוסטרה לשינוי פני הקהילה
323	2.4 מאבקי לאונרי אילוסטרה להגדרת מעמדם של היהודים בחברה המרוקנית
327	2.5 העיתון כאמצעי השפעה – התפקידות
330	אחרית דבר: המחנה הציוני נירק מחדש (1939-1936)
333	סיכום
334	מקורות וקריאה מומלצת
339	מקורות לאיורים
342	אינדקס
350	תקציר בצרפתית

גוזוֹת

יחידה זו מבוססת על עבודה המחברת בשיתוף עם צוות הקורס, ביחסות האוניברסיטה הפתוחה והמרכז לטיפוח מורשת יהדות המזרח במשרד החינוך.

תודתי לספריה הלאומית, בספריית בן-צבי ולארכיוון הציוני, שאיפשרו לי לעיין בחומר המצויא אצלם והעמידו לרשותי את ארכיון העיתונים לצורך הפתק האירורים המלאוים את היחידה.

האירורים מtower העיתון *ל'אווניר אילוסטרה* (*L'Avenir Illustré*) הופקו מן המקור המוצוי בספריית בן-צבי ומהמיקרופילים בספריה הלאומית; האירורים מtower העיתון *לאונין מרוקיין* (*L'Union Marocaine*) הופקו מהמיקרופילים בספריה הלאומית.

ברצוני גם להביע תודה לצלמים אלברט בני-יעקב וΖאב רדובן על עזרתם הרבה בהפקת התצלומים מן העיתונים.

הקדמה

עם התבססות המשטר הקולוניאלי במרוקו, ניצבה יהדות מרוקו מול מציאות חדשה. המעבר ממרוקו הנשלטת בידי סולטאן מוסלמי-עצמאי לרוקו הנתונה בצל הפרוטקטורט הצרפתי, וכן המעבר מחברה מסותית לחברה בתהליכי מודרניזציה ועיור מואצים, חיבבו את מרבית הקהילה היהודית לקחת חלק בתחום הסתגלותם קשים. המבוכה לנוכח האתגרים שנוצרו בעקבות מציאות זו, הכירה את הкрепע קליטון של אידיאולוגיות מודרניות, אשר היכו שורשים בעיקר בריכוזים יהודים בעיריות מודרניות, כמו קזבלנקה. סוד משיכתן היה בכך שהן הציעו מערכות פוליטיות, חברתיות, או תרבותיות, אשר נענו לצרכים המשותפים ובאו לפטור את הבעיות של הציבור היהודי בעידן החדש.

בשנות העשרים והשלושים, נקרע הרוחב היהודי בין שתי אידיאולוגיות מודרניות עיקריות: זו של הלאמיות הציונית וחוז של הרפורמים היהודי-המערבי. ביקשנו לבדוק את דרכם של התנועה הציונית בקזבלנקה בין שתי מלחמות עולמ: שורשית, מאבקיה, אופיו הסוציא-אקונומי של גרעין תומכיה, וכן דפוסי התארגנותה ואופני פעולתה.

איתורם של כל חברי התנועה חייב חיפוש אחר אידיעו שבו הם היו עשויים להשתתף. עברנו על המקורות שבידינו, שנה אחר שנה, אך רק בשנת 1936 נמצאה מבוקשנו — וUIDAH, שלראשונה נוסדה בה הסתרות מרוקנית ציונית-ארצית, ובראשה ועד מקומי ייצוגי שנבחר לשרת את מטרות הציונות: איסוף כספים לבניין הבית הלאומי, הפצת השפה העברית וארגון העלייה. כאשר חיפשנו את קבוצת היוזמים של וUIDAH היסטורית זו, נתקלנו בתא ציוני קטן בקזבלנקה, המאכלס קבוצה שונה בתכלית מזו שהכרנו בראשית התקופה הקולוניאלית הצרפתית ושונה מזו שאנו עתדים לפגוש בשלהי. גילוי זה עזר לנו תמייה ואת פישרה נסעה להבין בפרק הבאים.

עיזן במקורות העליה שהטה הציוני בקזבלנקה עסק מדי פעם בגיוס כספים למען הקרנות הציוניות, אך עיקר מאמץיו הושקעו בעריכת עיתון מקומי, *ל'אומן אילוסטרד L'Avenir Illustré*, שפירושו — העתיד (עיתון עם איורים) ואילו מערכת העיתון תירגם את שמו מלולית ל'העתיד המוצע.

העיתון נוסד בקזבלנקה, בשנת 1926, בידי יונתן טורש (J. Thursz), מהגר מאירופה המזרחית, ששיקם את התא הציוני בקזבלנקה לאחר מלחמת העולם הראשונה. אומנם, מערכת העיתון גילהה נטיות פרו-ציוניות ברורה. ואולם, דומה כי על-פי המודל שהוצע בח黠ו הראשון של

הספר המגמה השלטת בעיתון בתקופה הנדונה כאן אינה ציונית קלאסית אלא רפורמייטית-לאומית.

הגון הרפורמי של לאוניר אילוסטרה בא לבתו באידיאולוגיית השיקום של החברה היהודית בקובלנכה במטרה לגאל את מוצקתה הכלכלית, החברתית, הארגונית והרוחנית לפי עקרונות החשכלה והliberalism. בוגוד לזרם הציוני הקלסי, שראה בקיוב גלויות ובנייה בית לאומי בארץ-ישראל אפשרות ייחודה לשיקום העם היהודי, הרי שהתפיסה שעמדה בסיסו של זרם הרפורמי-הלאומי, הייתה שניתן לשיקם את העם היהודי גם במקום מושבו – בתפוצה. הגון הלאומי באותו עיון השתקף בניסיון להתאים את החברה היהודית לומנים המשתנים ולשלב אותה בסביבתה הנוצרית בלי לוטר על יהודו היהודי ועל מוסדותיה האוטונומיים. לעומת זאת, הגון הציוני של העיתון בא לבתו בזיקתו לתפקיד הקמת הבית הלאומי בארץ-ישראל. תחנן זה נטפס כמוקד השראה למטרע התערוריות הלאומיות בעולם היהודי כולו, והואucha שאפשר לקיים ישות לאומי יהודית בעידן המודרני.

הדיון בזרם אידיאולוגי אחד, זרם הרפורמי-הלאומי ובמאבוקיו נגד מתחריו – זרם הרפורמי-היהודים-המערבי-הקלסי – יפגיש אותנו עם הקבוצות החברתיות בקובלנכה שתמכו באידיאולוגיות אלה, וכן עם האמצעים שהשתמשו בהם כדי להפיצו. כאמור, אחד האמצעים להפצתן היה ייסוד עיתונות יהודית-מקומית שדרכה נלמד על הצורות שבין עובדי האידיאולוגיות המערביות והותאמו לצרכים הייחודיים של קהילת קובלנכה ועל האופן שבו הונחו לציבור המקומי.

א' 1
קובלנקה בשנת 1911.

מבعد למשקפיים של הכתבים במערכת לאוניבר אילוסטרציה נעקוב אחר המסריהם של הזרים הרפורמיסטי-הלאומי בקזבלנקה, דפוסי פועלותין, מאבקיו ותומכיו, ונעיף מבט גם במתחריו בחברה היהודית. העיקרי שבhem היה העיתון לאוניבן מרוקאי (L'Union Marocaine), שפירשו – האחדות המרוקנית; בתפיסטו הרפורמיסטי-היהודית-המעורבית הקלאסית היה מוקבר להנהגת הקהילה הפרוא-צרפתית ולמסד כי"ת.

העיתון נוסד בשנת 1932 בידי מזכיר הקהילה א' נטף (E. Nataf), כתשובה לעיתון לאוניבר אילוסטרציה. חלק ממאבקיו של לאוניבר אילוסטרציה יועמו עס מאבקיו של לאוניבן מרוקאי במטרה למקם את לאוניבר אילוסטרציה בקשת הדעות, שרווחו בזירה היהודית-הказבלנקאית, וזאת בניסיון לאמוד את משקלו הייחסי לעומת גורמים אחרים שפעלו באותה עת.

בדפים הבאים נזמן לוועידה הארץ-ישראלית הראשונה של התורמים לקרנות הלאומיות במרוקו. בוועידה שהתקנסה בקזבלנקה בשנת 1936, נתודע אל התא казבלנקאי-ציוני, שהבריו הם גיבוריו הדיוון. כדי לפענזה את סימני השאלה שפגש זה מעורר נחזר עשר שנים לאחר מכן, לשורשיו של התא הציוני ולימי יסוד ביתאונו; ממש נתקדם בצורה מעגלית עד אשר נחזר לנקודת המוצא: בשנת 1936, שבה התרחש המפגש ההיסטורי שבו נפתחת היהודה. بد בבד נשוחר את הנטיב שהוביל את חברי הקבוצה מהצעינות הקלאסית אל הרפורמיזם הלאומי, ובחרה, כבתנועה ספריאלית, לצינונות מורכבת, אך מעוריה יותר בהוויה המקומית.

ראשית דן

השנה שנת 1936. קבוצה המונה כמה שירותים משליכים צעירים, והמכנה עצמה "ידי ל'אונויר אלילוסטרלה", מוזמנת לקחת חלק בועידה ארצית של קהילות מרוקו למען התרומה לקרנות הבית הלאומי.

היווזם: י' טורש, מהגר ממזרחה אירופאה.
מקום הכנס: קזבלנקה.

בין המשתתפים אפשר למצוא קבוצה מקהילת פאס (Fès). חלקים עוד זוכרים שעירים היהו בין חלוצי המהפכה הציוני במרוקו. עם הכיבוש הצרפתי נדם קולו של מחנה זה ושנים רבות לא נמצא מי שישייא את הדגל הציוני במקומו; עתה, בזכות היוזמה הקזבלנקאית הם מקיים להחזיר עטרה ליושנה; אף רב המרחק בין דור המייסדים לפאס – אחת הקהילות השורשיות והמפוארות של מרוקו – לדור היורשים בקזבלנקה: עיר צעירה, שאף לא הופיעה על מפת המרכזים היהודיים החשובים בראשית המאה.

אגודת "חיבת ציון", שננוסדה בשנת 1909 בפאס, על ידי חברים מנכבדי הקהילה, ניהלה במשך שנים רבות התקצבות עם המוסדות הציוניים בשפה העברית מתובלת ברמיונות מקריאות. אגודת "קול המבשר", שננוסדה אף היא בפאס, בשנת 1917, פעלה במשך שנים רבות למען הפצת השפה העברית והעלאת יהודים מקהילות פאס וצפרו (Sefrou) לארץ-ישראל (יהודה, תשם"א, עמודים 86-89).

כדי להמשיך את פועלן של שתי אגודות אלה התקבצו קומץ צעירים סביב העיתון החילוני, "לאונויר אלילוסטרלה", הכתוב בשפה הצרפתית, אף שבשמו העתיק, לא מופיע כל אזכור לציון ובין דפיו ספק אם נמצא קול קורא לעלייה.

אתם הקוראים ודאי תהווים: ציונות ללא ציון, ללא עברית ולא עלייה – דזוקא בקשר יהדות, שזיקתה לציון, לשפט הקודש ולמצוות העליה לרוגל היהת במשך שנים מן המפורסמות?!

אכן, סיפור התפתחותה של התנועה הציונית במרוקו מעורר תמיות, ולא הבנת ההקשר ההיסטורי הרחב הוא יהיה מרכיב מטההיות וחידות בלתי-פתורות. לפיכך,ណון בדפים הבאים בתהליכיים ההיסטוריים המהווים נדבך הכרחי לניסוחם של הסברים ההיסטוריים.

EDITION HEBDOMADAIRE

5e ANNÉE - N° 191.

PRIX : 1 FRANC

20 FÉVRIER 1940

Direction et Administrateur

243, Boulevard de la Liberté
CASABLANCA

TÉLÉPHONE 13.56

TOUTE CORRESPONDANCE DOIT
ÊTRE ADDRESSEE AU DÉPARTEMENT
DE L'AVENIR ILLUSTRE
BOITE POSTALE 680

LES MANUSCRITS NON ACCEPTÉS
NE SONT PAS RENDUS

L'AVENIR ILLUSTRÉ

REVUE JUIVE NORD-AFRICAINE

Paraisseant tous les Jeudis

DIRECTEUR
FONDATEUR
LEHOUZÉ

SÉGÉ SOCIAL
243, Boulevard
CASABLANCA

Abonnements :

Abonnement Annuel à l'Av. de l'Avenir
France : 12 francs
Étranger : 15 francs

Compte Courant Poste : Rabat, 26

ABONNEMENTS
PARIS
M. LE DOCTEUR M. LE DOCTEUR
M. LE DOCTEUR M. LE DOCTEUR
M. LE DOCTEUR M. LE DOCTEUR

LA TRADITION JUIVE AU MAROC

